

STELLINGEN

behorende bij het proefschrift van

F.H.J. Wolfhagen.

1. De waarde van de HLA-DR α 52a bepaling in de diagnostiek van primaire scleroserende cholangitis wordt sterk overschat.
2. Een type I fout is ernstiger dan een type II fout aangezien het moeilijker is een weerlegging, een “negatieve” uitkomst, te publiceren dan een fout te corrigeren die het gevolg is van een te kleine steekproef.
P. Skrabanek & J. McCormick: Dwalingen en dwaasheden in de geneeskunde, 1992.
3. Bij vermoeden op een primaire scleroserende cholangitis, steunt een d.m.v. echografie gemeten galblaasvolume >50 ml deze diagnose.
4. Een medicamenteus geïnduceerde stijging van de minerale botdichtheid betekent niet *a priori* een afname van het fractuurrisico.
5. Het vooroordeel dat elke leverpatiënt een alcoholist is, is net zo misplaatst als de door de meerderheid van de mensen veronderstelde anatomische locatie van de lever.
6. Het systeem van intercellulaire adhesie moleculen vormt een belangrijk, nieuw aangrijppingspunt voor immuunmodulerende therapie.
7. Het op basis van een leverbiopsie verkregen predikaat “probable cirrhosis”, kan in de praktijk beschouwd worden als “cirrhosis”, gezien de mogelijke onderschatting door sampling error en de vergelijkbare prognose.
8. Bij onbevredigende behandeling van cholestatische pruritus met anion-uitwisselaars, rifampicine en antihistaminica vormen orale opiaatreceptor-antagonisten een goed alternatief.
9. In plaats van het *a priori* verwerpen van alternatieve geneeswijzen, dienen conventionele artsen met alternatieve genezers samen te werken in de uitvoer van gedegen onderzoek van deze geneeswijzen.
10. Het wanordelijk gedrag van eenvoudige systemen is een scheppend proces.
J. Gleick: Chaos, de derde wetenschappelijke revolutie, 1989
11. Het begrip “snelweg” wordt steeds meer een contradictio in terminis.
12. Een AGIO is vaak de sigaar.

